

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/48901 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juni 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appelland om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 7 september 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

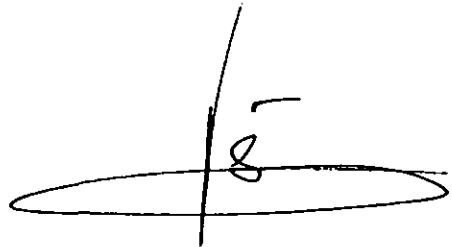
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 augustus 2007

282-532.

Verzonden: 9 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 en 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 06:48901 en AWB 06:48902

V-nr:

inzake: geboren op van Surinaamse nationaliteit, wonende
te eiser, verzoeker, hierna te noemen eiser,
gemachtigde: mr. R.E. Spelt, advocaat te Almere,

tegen: de minister van Justitie, voorheen de minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. Favier, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
(IND) van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 7 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend tot verlenging van de geldigheidsduur van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd en wijziging van de beperking van deze verblijfsvergunning in de beperking "arbeid in loondienst". Bij besluit van 30 juni 2005 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 22 juli 2005 heeft eiser tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn ingediend bij brief van 2 september 2005. Het bezwaar is bij besluit van 7 september 2006 ongegrond verklaard. Het besluit vermeldt onder meer de rechtsgevolgen dat eiser na bekendmaking van het besluit niet meer rechtmatig in Nederland verblijft en dat eiser Nederland uit eigen beweging binnen vier weken moet verlaten.

2. Bij beroepschrift van 5 oktober 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep schort de rechtsgevolgen van het besluit niet op. Bij brief van 5 oktober 2006 is verzocht een voorlopige voorziening te treffen die ertoe strekt de uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist. De gronden van het beroep en het verzoek zijn ingediend bij brief van 8 november 2006. Op 19 december 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 7 februari 2007 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 februari 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn, zoals voorafgaand schriftelijk bericht, niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verlenging en wijziging van de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning omdat geen wezenlijk Nederlands belang wordt gediend met het verblijf van eiser op grond waarvan opnieuw verblijf zou moeten worden verleend. Niet wordt voldaan aan het vereiste in artikel 3.31, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000.

Uit het algemeen arbeidsmarktadvies van het Centrum voor werk en inkomen (CWI) voor de periode van 1 oktober 2004 tot 1 april 2005 en voor het tweede kwartaal van 2006 is gebleken dat in voldoende mate prioriteitgenietend aanbod van werknemers op de Nederlandse arbeidsmarkt aanwezig is voor de werkzaamheden die eiser verricht. Uit het eerste advies blijkt tevens dat verzoeken van de IND over de stand van de arbeidsmarkt voor ongeschoolde werkzaamheden in alle sectoren van de arbeidsmarkt niet ter advisering aan de Centrale organisatie werk en inkomen hoeven te worden voorgelegd.

Aan de arbeidsmarktaantekening "arbeid vrij toegestaan, TWV niet vereist" kunnen slechts rechten worden ontleend indien eiser rechtmatig in Nederland verblijft. De aantekening zelf geeft geen recht op voortgezet verblijf na beëindiging van het rechtmatig verblijf.

Verweerder heeft op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb afgezien van het horen van eiser.

2. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd.

Ten onrechte heeft verweerder eiser niet gehoord en niet gemotiveerd waarom dit niet is gebeurd. De beoordeling of er sprake is van een prioriteitgenietend aanbod had op de individuele zaak toegespitst moeten gebeuren door het CWI en niet door de IND. Verweerder kan niet volstaan met verwijzing naar een algemeen arbeidsmarktadvies van het CWI. Het algemeen advies is geen deskundigenadvies.

Eiser betwist dat er voor zijn werk voldoende prioriteitgenietend aanbod is en in de nabije toekomst zal zijn. Eiser betwist eveneens dat zijn werk ongeschoold werk is.

3. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

4. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking verband houdend met het doel waarvoor hij wil verblijven.

5. Ingevolge artikel 3.31, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid in loondienst met inachtneming van het tweede lid en de artikelen 3.33 en 3.99 tot en met 3.104, verleend aan de vreemdeling die in Nederland arbeid in loondienst verricht of gaat verrichten en waarvoor na toetsing aan prioriteitgenietend aanbod op de Nederlandse arbeidsmarkt een tewerkstellingsvergunning als bedoeld in artikel 1, onder e, van de Wet arbeid vreemdelingen is afgegeven.

De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat een op het onderhavige geval toegespitste beoordeling door het CWI had moeten plaatsvinden. Daartoe is het volgende van belang.

Eiser is werkzaam als baliemedewerker bij

Met verweerder is de rechtbank

van oordeel dat het hier ongeschoolde arbeid betreft waarvoor geen specifieke (voor-) opleiding is

vereist en middels een interne werkinstructie van de werkgever de benodigde vaardigheden kunnen worden aangeleerd. Uit de door verweerder in beroep overgelegde algemene arbeidsmarktadviezen van het CWI voor de periode vanaf 1 oktober 2004 tot 30 juni 2006 blijkt dat in het algemeen geldt dat in alle sectoren van de arbeidsmarkt prioriteitgenietend aanbod beschikbaar is. Dit geldt in het bijzonder voor ongeschoolde werkzaamheden waarvoor geen specifieke (voor-) opleiding is vereist en middels een interne werkinstructie van de werkgever de benodigde vaardigheden kunnen worden aangeleerd. Uit voornoemde adviezen blijkt eveneens dat verzoeken van de IND over de stand van de arbeidsmarkt voor ongeschoolde werkzaamheden in alle sectoren van de arbeidsmarkt niet ter advisering aan de Centrale organisatie werk en inkomen worden voorgelegd. Conform het beleid heeft verweerder met een verwijzing naar de adviezen van het CWI kunnen volstaan.

7. De enkele betwisting door eiser dat van het aanmerken van zijn werkzaamheden als "ongeschoold", kan, nu dit op geen enkele wijze nader is gemotiveerd of onderbouwd, niet tot een ander oordeel leiden.

8. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat prioriteitgenietend aanbod van werknemers op de Nederlandse arbeidsmarkt aanwezig is voor de werkzaamheden die eiser verricht en dat eiser op grond daarvan niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

9. Met betrekking tot de hoorplicht overweegt de rechtbank het volgende.

De vraag of in bezwaar al dan niet een hoorplicht bestaat wordt beheerst door het bepaalde in hoofdstuk 7 van de Awb. Uitgangspunt is dat er een hoorplicht bestaat, tenzij een van de uitzonderingen van artikel 7:3 van de Awb zich voordoet. Er is sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar wanneer uit het bezwaarschrift zelf reeds aanstonds blijkt dat de bezwaren van de indiener ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Daarbij moet de inhoud van het bezwaarschrift worden beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de primaire beslissing. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat daarom van het horen van eiser kon worden afgezien. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.

10. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

11. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

12. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

13. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

14. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

III. BESLISSING

De rechtbank

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06:48901

- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter

in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06:48902

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 16 mei 2007 door mr. A.J. van Putten, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van M.E. Sjouke, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzitter

Afschrift verzonden op:

.16 MEI 2007

Conc.: MSj

Coll:

D: C

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor de Rechtsbijstand te Amsterdam d.d. 1 juni 2007

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2007	
ZAAKNR.	4008 17
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake

wonende te

appellant,

Advocaat: J.E. van Rossem

tegen:

**De Minister van Justitie, voorheen de minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie**
gevestigd te 's-Gravenhage,

verweerder

eveneens dat verzoeken van de IND over de stand van de arbeidsmarkt voor ongeschoolde werkzaamheden in alle sectoren van de arbeidsmarkt niet ter advisering aan de Centrale organisatie werk en inkomen worden voorgelegd. Conform het beleid heeft verweerder met een verwijzing naar de adviezen van het CWI kunnen volstaan.'

Toelichting

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder conform het beleid met een verwijzing naar de adviezen van het CWI heeft kunnen volstaan. In het beleid is opgenomen dat voor de categorie vreemdelingen waar appellant onder valt geen tewerkstellingsvergunning is vereist. Wel dient er getoetst te worden of met het verrichten van de arbeid een wezenlijk Nederlands arbeidsmarktbelang wordt gediend. Deze toets wordt uitgevoerd door de Algemene Directie voor de Arbeidsvoorzieningsorganisatie. De aanvraag van de betreffende vreemdeling dient derhalve ter advisering te worden voorgelegd aan deze organisatie, indien de werkzaamheden niet vallen onder het algemene arbeidsmarktadvies dat deze organisatie halfjaarlijks uitbrengt. Zoals appellant reeds eerder in de procedure naar voren heeft gebracht heeft verweerder ten onrechte het arbeidsmarktadvies niet kenbaar gemaakt aan appellant. Eerst in de beroepsfase legt verweerder bij het indienen van het verweerschrift het arbeidsmarktadvies over. Ten onrechte overweegt de rechtbank dat verweerder heeft kunnen volstaan met een verwijzing naar de adviezen van het CWI. Gelet op artikel 3:49 Awb kan ter motivering van een besluit worden volstaan met een verwijzing naar het advies slechts indien het advies zelf ter kennis van de belanghebbende is of wordt gebracht. Bovendien dient te worden gecontroleerd of het advies wel zorgvuldig tot stand is gekomen. Ook dit is niet gebeurd. Reeds hierom dient dit hoger beroepschrift gegrond te worden verklaard. Appellant stelt zich subsidiair op het standpunt dat nu verweerder de adviezen niet kenbaar heeft gemaakt hij in zijn belangen is geschaad. Nu de adviezen niet aan appellant zijn bekend gemaakt heeft hij hierop niet kunnen reageren.

Grief 2 Hoorplicht ex art. 7:2 Awb

8. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

'De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar en dat daarom van het horen van eiser kon worden afgezien.'

Toelichting

9. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaar. Appellant kan zich hier niet mee verenigen. Verweerder heeft in de beslissing op bezwaar, kennelijk naar aanleiding van het bezwaarschrift, een ander standpunt ingenomen ten opzichte van de beslissing in primo. Gelet hierop was er geen sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar en heeft de rechtbank te onrechte geoordeeld dat er kon worden afgezien van het horen van appellant. Uit *grief 1* blijkt reeds dat er wel degelijk gronden waren om te horen. Daarbij had ook het arbeidsmarktadvies aan een nader onderzoek kunnen worden onderworpen.

CONCLUSIE

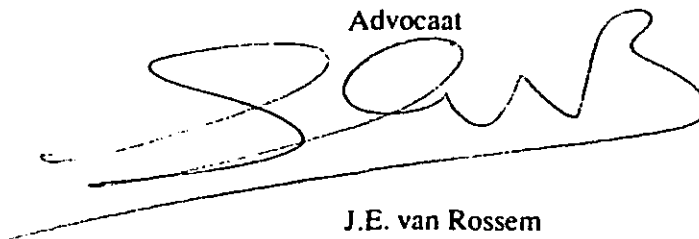
Appellant concludeert dat de beslissing van de rechtbank is genomen in strijd met het recht althans dat de rechtbank tot een verkeerde interpretatie van het recht is gekomen en voorts dat de beslissing onvoldoende en onzorgvuldig is gemotiveerd.

REDENEN WAAROM

Uw College wordt verzocht het hoger beroepschrift gegrond te verklaren en verweerder te veroordelen in de kosten van het geding.

Amsterdam, 11 juni 2007

Advocaat

J.E. van Rossem